

Din Nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION # 3 2004

... Ett ställe
jag gillar

... Bo på
bondgård

... "Bättre ut" på
Sagsjöanstalten

Här är det gott att vara

Ett bra ställe. En speciell plats. Utrymme för livet, rum för själen. Du har säkert flera favoritplatser om du tänker efter.

SJÄLV TÄNKTE JAG först på mina olika ställen vid havet där det är lätt att andas och tankarna får vingar. På sista tiden har det också blivit så att lukten av hästar varje gång väcker hästflickan i mig och en intensiv längtan efter att få vara i ett stall. Men favoritstället framför andra är nog ändå köksbordet hemma där vi stämmer av vardagstidtabellens alla hållplatser, hjälps åt med läxorna (varför har barnen skrivbord?), gnäller, skrattar, äter, ser varandras ansikten och där vi ibland, helt utan förvarning, hamnar i samspråk om LIVET.

RUBEN 7ÅR, delar ofta köksbord med mig. Hans favvoställe är Ekeviken, en badplats på norra Fårö där stora vågor rullar in och han hoppar, outtröttlig, i våg efter våg efter våg. Två, kanske tre dagar varje sommar. Resten av året längtar han. Och visst har barndomens platser ett särskilt skimmer i minnet. Men för många barn är de goda platserna få. De utsatta och trasiga människor som söker hjälp hos Räddningsmissionen har alla varit barn, och en stor majoritet av dem var utsatta barn på olika sätt. Därför har Räddningsmissionen alltid, parallellt med hjälp till hemlösa och missbrukare, arbetat med att skapa goda platser dit barn och unga i

utsatta situationer kan komma för att få stöd och bli sedda.

EN BRA PLATS är kanske inte bara där det är lätt att vara. Ibland är det nog där det är jobbigt och svårt, men spännande att vara. Där jag gör saker jag inte riktigt vågar, möter någon som får mig att tänka nya tankar. Där jag förändras och växer som människa.

KAN ETT FÄNGELSE vara en plats där det är gott att vara? Får det vara det, kan man fråga sig efter sommarens rubriker och debatt om rymningssäkra bunkrar och hårdare tag. Din Nästa har mött intagna och personal på Sagsjöanstalten där samverkan med Räddningsmissionen höjer kvaliteten i motivationsarbetet.

DIN NÄSTA HANDLAR också om en sommar på landet. Pernilla Fredholm, journalist, tog sommarjobb på Björlanda Prästgård, en lantlig idyll med havsutsikt, höns och hemlösa missbrukare. Fotografen Maria Olsson frågade deltagarna på Ingången, unga mellan 18 och 25 år, om de ville visa sina favoritställen i miljonprogramsförorten Lövgärdet. Bilderna och ungdomarnas berättelser möter du om du vänder blad till sidan fyra.

Helena Lind
redaktör

Din Nästa

Tidning för Göteborgs Räddningsmission

Göteborgs Räddningsmission
Brunnsgatan 2
413 12 Göteborg
Telefon 031-724 41 40
Fax 031-41 01 70
E-post foreningen@raddningsmissionen.se
Hemsida: www.raddningsmissionen.se
Postgiro 90 04 44-1
Bankgiro 900-4441

Ansvarig utgivare
Carl-Erik Ängerheim

Redaktör
Helena Lind
031-724 41 83
h.lind@raddningsmissionen.se

Medarbetare i detta nummer
Maria Olsson, Pernilla Fredholm Håkan Falk
Tack för hjälpen med text och bild

Form
Conny Nylén
Mediavarvet
conny@nylen.org
031-50 89 53

Prenumeration
Det kostar inget att få
Din Nästa hem i brevlådan.
Hjälp oss gärna att sprida tidningen

Sänd gärna bidrag i form av text eller bild, vi ansvarar dock inte för ej beställt material.

Bild omslag Håkan Falk

innehåll:

- 4 ett ställe jag gillar
- 8 bo på bondgård
- 12 "bättre ut" på Sagsjöanstalten

• Större utrymme för Agora

Agora, Räddningsmissionens mötesplats för kvinnor från hela världen, utökar sitt arbete och flyttar till nya, större lokaler. Detta har blivit möjligt sedan ansökningar om stöd från flera håll beviljats. Bland annat får Agora 1,8 miljoner från EU:s Växtkraft mål 3 för utökat jämställdhetsarbete, från Nutek kommer medel för stöd till flickor från patriarkala miljöer och Västra Götalandsregionen bidrar för att Agoras idéer och metoder skall spridas till ett antal västsvenska kommuner.

• Nytt jourboende gör kedjan komplett

I juni öppnades dörrarna till ett nytt jourboende inom Räddningsmissionen. Jourboendet har fem platser och skapar i nära samverkan med kafé, akut övernattning och lågtröskelboendena HögsBo och Lisagården en vårdkedja som ökar förutsättningarna för en varaktig förändring och bättre livskvalitet för våra gäster.

”Varför är ”dalt” det vanligaste ordet i kriminalvårdsdebatten? Hårdare tag - hur hårda är de? Vad blir det av en människa som blir av med både frihet och drömmar? Hur många ”hederlig svensk” har någonsin sett ett fängelse från insidan?

Tom Alandh
journalist på Sveriges Television
i krönika i Göteborgs-Posten två dagar

Bild & text Maria Olsson

JAG VILL VISA DIG ETT STÄLLE JAG

gillar

”Visa mig en plats i Lövgärdet.
Som du tycker om.
Som är en del av dig.

Jag bad om en stund tillsammans.
Ett närmare möte med varje
individ
En del av en process.
Som handlar om självbilden.”

Kirsi Suvanto 25 år

Det heter Trollåsen här uppe. Jag har bott på Senapsgatan här bredvid i hela mitt liv. Har lärt mig trivas med folket här. Jag brukar gå hit när jag vill vara själv med Tikro. På kvällarna är det nästan inget folk här, det är tyst och lugnt.

Jag trivs ensam, jag vill klara mig själv. Det var ju därför jag flyttade från min pappa och mina bröder också. Jag var ändå 24 när jag flyttade. Att bo själv ger mig friheten att tänka själv. Och göra vad jag vill. Jag vill inte alltid ha någon att fråga när det krisar. Jag vill tänka själv. Det har

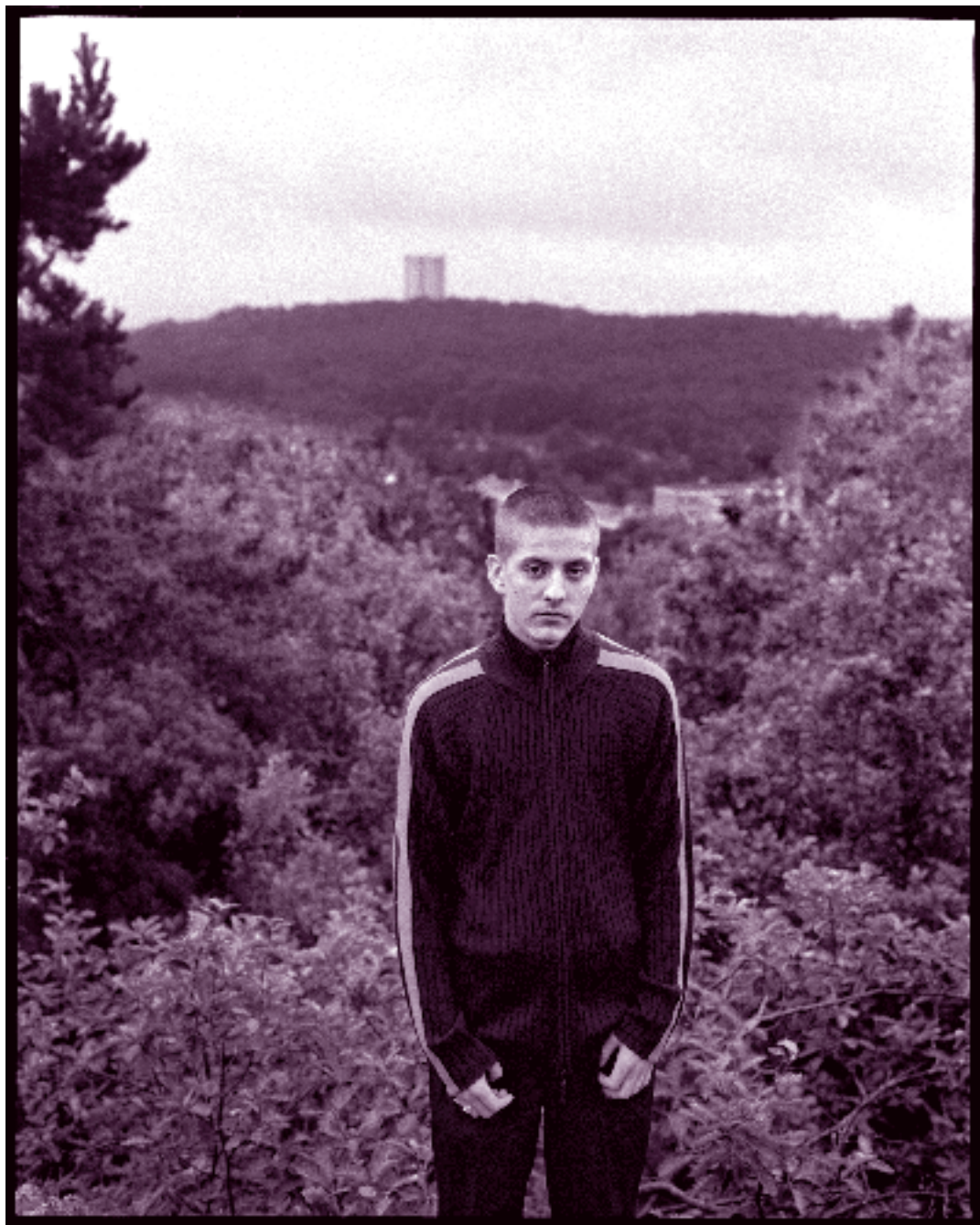
jag lärt mig sen jag fick lägenheten. Min familj finns runt hörnet, så det är inte långt när jag vill ses.

Kanske flyttar man härifrån om man träffar någon. Men först måste jag ha ett jobb, det är det viktigaste. Har du inget jobb så har du nästan inget att leva för. Jag vill inte leva på soc.

Jag har jobbat inom hotell och restaurang. Det är väl det jag kan, så det är det jag ska söka.

Man får se vad livet ger.

Chricke Edberg 20 år

Här är den magiska utsikten! Vi har en spektakulär skog här i Lövgärdet. Jag gillar den, det är vackert. Där är Ranneberget, Gårdsten, där är Ingången. Jag bor i Gårdsten. Mentaliteten i Lövgärdet är lugnare än i Gårdsten. Gårdstens är lite mer ovärdad. Attityden är lite hårdare, lite råare. Men jag är ett Lövgärdesbarn.

Det här stället är TOP 10 i Göteborg. Holmén och jag brukar gå hit med hans hund. Springa runt lite. Vi har varit

här många gånger, skrattat. Jag tänker mest på förr i tiden. Lekte krig med pinnar. Mycket minnen, helt enkelt. Positiva. Till exempel när Olof kom upp hit i gul tröja. Och flygmyror är väldigt intresserade av starka färger. Han blev alldeles svart. Fan vad jag garvade.

Jag ska skaffa en praktik på en kennel. Jag älskar hundar. Ska köpa en själv också. En Dogo argentino. Då kommer vi leka mycket här.

Tina Nilsson 23 år

Jag har alltid bott här, hela mitt liv har jag bott här. Det är det här som är sjön. Hit går vi ibland, min vän Kim och jag. För att bara vara och prata. Det är tyst och skönt. Alltid ett virrvarr omkring en annars. Jag kanske borde gå hit själv för att rensa och tänka. Men jag tycker inte om att vara ensam.

Mitt lilla Lövet är mitt lilla Lövet. Här mår jag bra, det är här jag är trygg. Jag är ingen stadsmänniska. Jag tycker inte om att åka in till stan. Det här är ju också det enda jag vet så det kanske är därför jag är rädd.

Det har varit tufft, det har inte varit lätt. Men alla vänner

och alla jag vuxit upp med finns här. Har alltid haft varandra i gänget. Men jag vill inte uppfostra min son Anton här, det är inte rätt miljö. Jag vill inte att han ska supa varenda jullov som vi gjorde. Drack HB två veckor i sträck. Om jag mår dåligt av att flytta vill jag ändå göra det. Han ska få det bästa. Skolorna här är skit. Och det finns inget kvar här. Fast Lövet är ändå Lövet.

Jag skulle vilja jobba med barn som har det svårt hemma. Det blir svårt. Plugga, plugga, plugga. Men jag tror att mina egna erfarenheter skulle vara en bra grund.

A close-up photograph of a man with a beard and a shaved head, smiling gently. He is holding a small, fluffy white chick in his hands. The background is blurred, showing what appears to be a farm or outdoor setting. The entire image has a purple tint.

BO PÅ BONDGÅRD

Ett par trofasta ögon och en mjuk päls kan vara läkande för en trasig människa. På Räddningsmissionens lantgård i Björlanda vet man. Här bor hemlösa som sköter om höns, får, häs-tar och katter. Samt en och annan ny-fiken gris...

“HURTIGA HUBERT SÖKER nu en ny familj då han blev avbokad i sista stund”, stod det i en annons. Och Hubert fick ett hem – här i den gula gamla prästgården i Björlanda. Den svarta minigrisen rusar omkring på golven och sniffar nyfiket med sitt fuktiga lilla tryne, som han också gärna trycker mot de byxben som finns till hands. En dammsugare med stamtavla är han.

En av de tre Ulf:arna som bor på Björlanda har gjort en apelsinkaka i flygande fläng. Möjligen i en för liten form, för det svämmar över i ugnen, till allas retsamma munterhet. Fast det går fort att skura plåten, och kakan är mycket god. På bordet står rasande gran- ➔

na ringblommor från grönsakslandet, plockade av Bosse.

– Jag är lite trött, jag var på Lisagården igår och hjälpte dem att sätta ihop det sista av växthuset, säger han när jag kommer till jobbet halv åtta på morgonen.

Men eftersom jag är sommarvikarie och ensam för första gången idag, har han lagt upp pålägg på fat, satt på havregrynsgrot och skramlat ihop vad som finns i äggväg från hönsen.

HUSET HAR PLATS för nio boende, och fyra anställda jobbar här på heltid. Målet är att alla gästerna ska få något eget förr eller senare, men de flesta trivs alldeles utmärkt med att mellanlanda på Björlanda Prästgård. Det förstår man på den familjära och avslappnade stämningen. Djuren är väldigt viktiga för killarna på gården. Dels innebär det ett stort ansvar att se till att djuren får mat varje morgon, att äggen från hönsen plockas in, och att saker ska fixas. Som ett badkar till fårhagen, eller att lagårdstaket inte läcker in. Ansvaret, det faktum att någon är beroende av just mig för att klara sig, är betydelsefullt för de boende. Men det är också skönt att ha någon att bry sig om, någon att kela med. Särskilt golden retrievern Kasper slösar med sin

ovillkorliga kärlek till alla som kommer i hans väg. Han blev skänkt till Björlanda av en gammal dam som fick reumatism och inte orkade gå ut med honom längre. Gårdens katter vill också gärna bli kliade, men – på katters vis – på sina egna villkor.

I KÖKET STÖKAR Michael, och emellanåt hörs Hubert skrika i högan sky när husets kökschef bestämt föser undan grisen, som ska vara överallt med sitt tryne.

– Låt bli mina skor har jag sagt!!

Michael är utbildad kock och har jobbat på flera namnkunniga restauranger både i Göteborg och Stockholm. Hans plan just nu är att få bukt med sitt alkoholberoende, vilket går riktigt bra, och att få egen lägenhet och kockjobb så småningom. Under tiden virvlar han runt i prästgårdens kök, sjunger gärna, och lagar gudomlig mat, till allas glädje. Just den här dagen vankas friterad rödspätta med kall sås.

NÄR RÄDDNINGSMISSIONEN SKULLE starta sin verksamhet i Björlanda för ett par år sedan, var folk i grannskapet oroliga för vad det skulle innebära. Men nu är flera av dem ➔

flitiga äggköpare och välbekanta med verksamheten på Store Udds väg. Med Björlanda Kyrka har gården väldigt goda relationer, ofta kommer tårtor och bakverk som inte gått åt i församlingsverksamheten, så vad gäller sötsaker och läckerheter går det knappast någon nöd varken på de boende eller personalen i Björlanda...

Deltagandet i göromålen på gården är frivilligt för killarna som bor här, men de flesta tar tillfället i akt och håller sig sysselsatta med det som finns att göra. Och förutom de dagliga rutinerna åker man ibland iväg till stan och fikar, på utflykter eller studiebesök.

I SAMARBETE MED de sociala myndigheterna försöker man på Björlanda prästgård utarbeta fungerande handlingsplaner för de boende, när det gäller exempelvis egen bostad och jobb. Men ekonomin i Göteborgs kommun är sådär, och i allmänhet tillåter den inte mer än omkring ett års boende på gården. Och det är dessvärre inte alla som är redo för en tillvaro helt på egen hand efter ett år.

En volontär finns här också, Rolf. Han är i full färd med att laga taket på ladan, eftersom det regnar in på hönsen. Men han är också en hejare på traktor och djurskötsel över

huvudtaget, eftersom han är uppvuxen på en lantgård. När han hinner virkar han.

– Det började jag med när jag hade brutit benet och låg på sjukhus i tonåren, då kom min fostermor med garn och virknål, eftersom jag tyckte Kalle Anka-tidningarna var så tråkiga, säger Rolf med ett finurligt leende.

EN ENDA TJEJ jobbar faktiskt här, förutom Anki och Lillemor i personalen, då förstås. Teija heter hon, och hon har arbetstränat på Prästgården ett bra tag. Något som varit en lisa för själen, tycker hon. Nu har hon själv flyttat med sin sambo till en liten stuga utanför stan.

Med en kopp kaffe i handen parkerar jag mig en stund på trappen utanför köksdörren och kisar ut över havsviken längre bort. En av katterna betraktar mig avmätt från en planka ovanför, och Bernt, som är äldst i gården, kliver ut ur hönshuset med dagens äggskörd. Bättre sommarjobb än det här kan man nog inte ha, tänker jag.

Text: Pernilla Fredholm

Bild: Håkan Falk

Intagna står på kö för att få komma hit.
Sagsjöanstalten är platsen som vill förverkliga målet

BÄTTRE

Kvinnofängelse. Ordet väcker olika associationer, men de spektakulära hollywoodscener som flimrar förbi på näthinnan verkar ha ganska lite att göra med de gulmålade trähusen i sluttningen. En stig leder ner till sjön som blänker mellan björkarna, man kan ana att näckrosorna blommar. Samtidigt talar gallergrindarna och taggtråden kring den slutna avdelningen sitt tydliga språk. Men trots hårda säkerhetskrav och en strängt reglerad verksamhet finns ett enda tydligt mål på Sagsjöanstalten: du skall ha det bättre när du kommer ut än när du kom in. Därför samarbetar man nu med Räddningsmissionen.

MAY-LEN HAR BESTÄMT sig. Den här gången skall det gå vägen, när hon lämnar fängelset i november är det till ett nytt liv, utan droger. Men det finns ingen kaxighet i hennes övertygelse, tvärtom. Sakligt beskriver hon hur förutsättningarna för att hon skall orka är så mycket större denna gång än sist hon avtjänade ett fängelsestraff:

– Förra gången hade jag ingenstans att bo när jag kom ut. Det har jag nu. Jag har gått ett tolvstegsprogram så när jag kommer hem skall jag hitta en NA-grupp som jag kan gå till. Jag har bra kontaktpersoner på socialen och frivården. Och ett sysselsättningsprojekt jag kan få delta i.

Det ljuslockiga håret och nästan lite blyga framtoningen kontrasterar mot hennes berättelse om ett hårt liv.

– Jag bodde i bilen. I tio år bodde jag i bilen, jag var gravid när jag bodde där och jag bodde där med min minsta flicka. Knarkade och bodde i en bil med en bebis, ändå fick socialen nej till att omhänderta henne. Och de kunde inte ge mig en bostad. Det är väl ingen som vill bo granne med en knarkare förstås, även om jag inte gjorde så mycket väsen av mig fick jag ju aldrig vara i fred, det var karlar som slog sönder mina fönster och så...

HON ÄR INTE upprörd, mest fundersam. Hon säger att hon har svårt att förstå att alla kunde stå och titta på och inte göra något.

– Jag är 37 år och har tre barn. Nu vill jag leva på riktigt. Man måste få den insikten själv, det är ingenting annat som kan få en att sluta. Men när man vill är det

viktigt med uppbackning. Och det får man här på Sagsjön. Det är en förmån att få komma hit, här finns personal som försöker göra det bästa av alltihopa. Jag har varit på anstalter där det bara handlar om att låsa in och förvara. Du blir förnedrad som människa.

May-Len ler mot vårdaren som visar mig runt:

– Du hör ju att jag kallar Henrik för Henrik och inte ”jävla plitjäväl”. Det är skillnad!

En stor fördel med att vara på Sagsjöanstalten är att man har möjlighet till permission för social träning. Det är viktigt tycker May-Len. Att få vänja sig vid hur det är ute i samhället. Annars är det lätt att få panik av bussar, spårvagnar och folk.

Hon berättar att hon tappade kontakten med barnen när hon var på en annan anstalt i början av strafftiden. På Sagsjön uppmuntras och underlättas kontakten genom telefonsamtal varje vecka, en hemtrevlig besökslägenhet och permissioner. Och jag förstår att barnen är den viktigaste drivkraften för May-Len nu. Hon skrattar stolt när hon berättar om sexåringens upptåg, tre döttrar har hon, de yngsta i olika familjehem, fjortonåringen har som Maylen uttrycker det en pappa som är en ”vanlig människa” och som hon bor bra hos. Ömheten är stor när hon talar om sina barn, men hon vet att de har det bra där de bor nu och vill inte rycka upp dem ur tryggheten.

– Jag har en jättebra relation med familjerna. Det är bra att jag kan hälsa på barnen och att de vet att jag är deras riktiga mamma. Men jag tänker inte att de skall flytta till mig.

DEN TILLFÖRSIKT MAY-LEN utstrålar är ingen tillfällighet. Allt på Sagsjöanstalten syftar till att rusta de intagna för ett bättre liv i frihet.

– För att inte återfalla i brott måste du våga tro att du kan leva ett annat liv. Många av tjejerna här, särskilt de som har ett missbruk, har varit utsatta sedan långt tillbaka. En trasslig familjesituation, övergrepp kanske, de har trillat ur skolan, misslyckats hela livet, säger Gudrun Olsson, anstaltschef. Hela hon utstrålar värme och entusiasm men också en stabil trygghet. Kanske är hon smittsam, för ➔

denna anda verkar prägla hela atmosfären på Sagsjöanstalten.

Henrik Martinsson som är ansvarig för sysselsättningen på anstalten, fortsätter:

– Trygghet är viktigt. Det är det vi försöker uppnå här, att tjejerna skall kunna känna att de kan lita på andra. Om man känner sig trygg, man blir mött med respekt av personalen, då kan det växa ett förtroende. Förtroende för anstaltspersonal, för män, för andra kvinnor. Sedan är det viktigt att få ett bättre själv-förtroende, att få känna att jag faktiskt kan klara saker, saker som jag inte hade en aning om att jag kunde!

Gudrun Olsson berättar att all personal på anstalten har en särskild utbildning i motivationsarbete.

– Det handlar om att finna människan där hon är för att kunna hjälpa henne framåt. Precis som i Kirkegaards dikt Till eftertanke, säger Gudrun Olsson. Alla vill inte ha hjälp när de kommer hit, särskilt inte yngre tjejer som ännu inte fått nog av missbrukarlivet. Då är det vårt jobb att få dem att inse att det finns ett bättre liv, att de behöver hjälp.

FÖR VARJE INTAGEN som kommer till Sagsjöanstalten görs en utredning för att se vilka behoven är. Man går igenom livssituationen och identifierar vissa områden att arbeta med under anstaltstiden. Det kan handla om att genomgå en utbildning för att ha en chans på arbetsmarknaden, kanske behövs hjälp i relationen till eventuella barn, det kan behövas individuella samtal för att komma till insikt om saker som behöver förändras i livet. Sagsjöanstalten har en omfattande så kallad programverksamhet, här finns allt från motivationssamtal och grundläggande gymnasieskola till truckförarutbildning och en arbetsplats som producerar avancerade reklamutskick. Men det viktigaste, menar Henrik Martinsson, är att hitta det som var och en är bra på, allt för att locka fram anlag och intresse för något som kan bli en framtida försörjning.

Efter en tid på den slutna avdelningen kan man, när man är redo, flytta över till den öppna delen av anstalten och här finns också ett så kallat Halvvägshus alldeles utanför grindarna där sex kvinnor kan bo den sista delen av strafftiden. På så vis ingår alla Sagsjöanstaltens 35 platser i en vårdkedja.

BÄTTRE FRIGIVNING TYCKS vara målet för allt som görs på Sagsjöanstalten. Men den kan bli ännu bättre, det menar både Gudrun Olsson och Henrik Martinsson. Därför ingår anstalten i ett EU-projekt som syftar till jämlika villkor på arbetsmarknaden, ett så kallat Equalprojekt. Och projektet, som involverar många parter, bär just namnet Bättre frigivning. Göteborgs Räddningsmission deltar i projektet genom Solrosen; stöd till barn med föräldrar i fängelse, Agora; mötesplats för kvinnor och ➔

Henrik Martinsson

Lisagården; boende för hemlösa kvinnor. Projektiden har inneburit täta kontakter mellan anstaltspersonalen och medarbetare inom Räddningsmissionen och det är just det som är själva syftet med projektet.

DET HANDLAR OM att skapa nätverk, säger Gudrun Olsson. Vi försöker avdramatisera frigivningsdagen så mycket som möjligt. Det är ofta skrämmande och jobbigt att ta kontakt till exempel med en arbetsgivare eller hjälpverksamhet på egen hand efter straffet. Vi kan ju peppa och säga att nu ringer du till Solrosen och ställer dina frågor om barnen. Inte sjutton vågar de det, de vågar ju knappt åka spårvagn när de kommer ut! Men om kontakterna redan är knutna, om man träffats redan under anstaltstiden, då blir det naturligt att vända sig dit när man kommer ut. Och om man praktiserar på en arbetsplats under tiden här kan man knyta kontakter som är bra när man skall söka jobb sedan. Många av tjejerna här är ju fenomenalt duktiga.

– Projektet har gjort det lättare för oss att jobba på det sättet. Det har blivit mer och tätare kontakter med samverkansparterna. Och om vi som arbetar med utsatta kvinnor känner varandra blir det lättare att lyfta luren och ta kontakt och det kommer förstås de intagna till del. Vi arbetar effektivare och mer kreativt.

Inom ramen för projektet har intagna kunnat få permission för att tillsammans med personal besöka Agora, arbetsförmedlingen eller gå på bio.

– Social träning är otroligt viktigt i förberedelsen för frigivningen, säger Gudrun Olsson. Efter polismorden i Malexander förändrades kriminalvården drastiskt. Det blev i stort sett omöjligt att få permission för social träning. När jag frågar om hon tror att sommarens spektakulära rymningar och den påföljande mediedebatten kommer att påverka arbetet på liknande sätt blir Gudrun Olsson tvärt allvarlig.

– Det påverkar ju hela samhället och vad folk tycker och

Gudrun Olsson

tänker om kriminalvården. De som vill ha hårdare tag får vind i seglen.

– Säkerheten är en sak. Vi har hög säkerhet här. Inga droger, inga mobiltelefoner. Visitationer och kontroll ger trygghet, även för de intagna, om vi förklarar varför vi gör det. Det skall vara rent här, det är en förutsättning för att vi skall kunna ha det innehåll vi har.

– Jag tycker att det ofta är en ganska dålig kunskap om att det är själva frihetsberövandet som är straffet. Det är ett fruktansvärt ingrepp i en människas liv. Du kan överhuvudtaget inte besluta över ditt eget liv. Din syster får barn och du kan inte besöka henne, sjuåringen spelar match – du kan inte vara där, du får inte boka en tandläkartid på egen hand. Det bästa vi kan göra är att ge tiden här ett så bra innehåll att du kommer ut bättre än du kom in.

ARBETSSÄTTET PÅ SAGSJÖN ger goda resultat. Kontakterna med omvärlden som etablerats under strafftiden upprätthålls. Henrik Martinsson berättar att de har flera lyckade exempel på tjejer som trots en svår situation före straffet fortfarande klarar sig bra efter lång tid utanför stängslet.

– Insikter och förändring är ju det vi arbetar för här. Det är svårt. Men det går faktiskt bra. Tack vare projektet “Bättre frigivning” har vi fått chans att visa att det här fungerar.

Text & bild Helena Lind

Fakta Sagsjön

Var? Lindome strax söder om Göteborg

Vad? Motivationsanstalt för kvinnor

Hur många? 35 platser, 40-45 intagna

Vilka? Eftersom det inte finns så många anstalter för kvinnor i landet tar Sagsjön emot intagna som begått alla typer av brott.

Företagsvänner

De företag som stödjer oss kallas gemensamt för Företagsvänner. En del företag väljer att utan åtagande om tidpunkt och summa, ge gåvor i form av pengar, produkter eller tjänster när det passar och utan återkoppling från oss. Som Företagsvänner finns också företag som väljer att i ett långsiktigt och aktivt samarbete stödja Räddningsmissionen under flera år genom att teckna avtal med oss. I dessa samarbeten finns ett avtalat återkopplingsprogram där det bland annat finns möjlighet

till samarbete kring etiska frågor och diskussioner internt i företaget, delta på föreläsningar och studiebesök som Räddningsmissionen arrangerar och på andra sätt hitta former för samarbete.

Vill du också bli Företagsvän?

Kontakta Roland Utbult, telefon 0703-33 33 37, E-post: r.utbult@raddningsmissionen.se

Räddningsmissionens Företagsvänner

Allbröd Tevenius AB Partihallarna Göteborg	Grönsaksspecialisten AB Högsbo	Evald Lindqvist Homeopati och naturmedicin	Svanbergs Trä AB Forserum
Bakhörnan Göteborg	Gäsene Mejeri Ljung	Manpower	Top-print Göteborg AB
Bilexa i Göteborg AB	Yngves Livs Donsö	MediaGraphic Mölndal	Tärntank Rederi AB Donsö
Christine Fiskeri AB Donsö	Göteborgs-Posten	Metro	Wallenstam Byggnads AB Göteborg
Donsö Fiskeredskap & Skeppsfunering	Götes Fisk AB Fiskhamnen, Göteborg	Nordsjöfilé Fiskhamnen, Göteborg	Wetters Polkagriskokeri Gränna
Fotograf Åsa Dahlgren Göteborg	Hotell Liseberg Göteborg	Ulf Nyberg Försäkringsmäklare AB Sävedalen	Åkes Hönökaka Torslanda
Gillis Edman Begravningsbyrå Göteborg	Jakobsdals Charkuteri Göteborg	Pååls Bageri AB Göteborg	Älvtank HB Donsö
GF Konsult Göteborg	Källfelt Byggnads AB	Ricks konfektyr Göteborg	Öijared Country Club
Goss Reklambyrå	Konditori Chapman Göteborg	Stjernmattor Herrljunga	
	Ivan Lindberg & Co Partner for Textilebusiness		

Ditt stöd behövs

Göteborgs Räddningsmission är en frivilligorganisation, helt beroende av gåvor. Du kan stödja oss genom att ge ditt bidrag via inbetalningskortet som följer med den här tidningen.

Det finns också många andra sätt att stödja vårt arbete

Autogiro

Att ge en gåva varje månad via autogiro är enkelt för dig och betyder minimal administration för oss. Efter ditt medgivande överförs gåvan automatiskt från ditt bankkonto, personkonto eller postgirokonto. Vi hjälper till med det praktiska! Kontakta Durdica Podrascic på telefon 031-724 41 73.

Gratulation

Vill du uppvakta en god vän på födelsedagen eller hedra minnet av någon som gått bort? Ett fint sätt att visa omtanke är att skicka en gåva till Räddningsmissionens hjälparbete. Det blir en gåva till mer än en, eftersom pengarna går till vårt arbete för de mest utsatta. Skriv på talongen namn och adress till den du vill komma ihåg så sänder vi ett gratulationskort eller minnesblad.

Tipsa din arbetsgivare!

Att stödja Räddningsmissionen kan vara ett sätt för företag att samla de anställda kring en gemensam fråga som engagerar. En del företag skänker pengar eller varor, andra bidrar med sin kompetens. Har du en bra idé om hur just ditt företag kan hjälpa till? Ring Roland Utbult på 0703-33 33 37.

Välkommen hit!

Som volontär ger du av din tid och dina kunskaper samtidigt som du får mycket tillbaka. Vår volontärutbildning ger en grund att stå på. Volontärsamordnare Jenny Axebrink når du på 031-724 41 50.

Handla Second-hand

Räddningsmissionens secondhandbutiker finns på Vaniljgatan 6 i Lövgärdet och Djurgårdsgatan 17B i Majorna. Vill du skänka saker som vi kan sälja? Ring Ingången i Lövgärdet på 031-331 39 20. Intäkterna går till vårt hjälparbete.

Köp en fågelholk

Fågelholken Bo kostar 60 kronor och säljs på Coop Forums varuhus i Göteborg. Överskottet från försäljningen går direkt till vår hjälpverksamhet. Fågelholkarna tillverkas av deltagare och boende i våra verksamheter. Även småfåglarna uppskattar om du sätter upp en fågelholk!